

land osv. under saadanne Forhold kommende Skibe kunne bringe os de Produkter, vi trænge til, saa maa der en Statsisbryder til. Nu vil man sige: Men om Sommeren har man ingen Brug for dem, og i adskillige Vintre heller ikke. Jo, det har man. Det har vist sig, at Isbrydere udmærket godt kunne bruges til Reserveskibe i Bælterne, og der er altsaa heller ikke noget i Vejen for, at Staten kan anvende en saadan Isbryder, som det koster meget at anskaffe, ogsaa uden for den Tid, hvor der er Is. — Det er alle, som bryde sig om at vide det, bekendt, at der er 532 Sparekasser her i Landet, og at der 31te December 1897 indestod i dem 650,7 Mill. Kr. — nu indestaar der selvfølgelig noget mere. Tilsynet fra det offentliges Side med alle disse Sparekasser er alene betroet en Sparekassedirektør, der er lønnet paa § 19 III. paa Finansloven og har 2,000 Kr. til Medhjælp. Det er indlysende — jeg behøver ikke at udvikle det nærmere — at dette Tilsyn kun kan være ganske formelt, og det kan naturligvis i ingen Henseende være effektivt. Denne Mand kan blot interessere sig for og medvirke til, at Formen for Regnskabet bliver god, han kan i Ny og Næ underkaste enkelte Sparekasser et Eftersyn, vejlede de Sparekasser med Raad, som bryde sig om at søge disse, og han kan naturligvis ogsaa lave al ønskelig Statistik. Han kan ogsaa blive tilkaldt, naar der enten ved Uredelighed, Skødesløshed eller Efterladenhed en Gang imellem indtræffer en Kalamitet, og saa kommer han til, som det saa ofte gaar her i Livet, at kaste Brønden til, naar Barnet er druknet. Men der er virkelig Anledning til — ikke mindst nu, da ogsaa Tyender begynde at samle deres surt erhvervede Sparepenge i Tyendesparekasser, for desto bedre at kunne benytte Loven om Jord til Landarbejdere af 24de Marts 1899 — fra det offentliges Side at sørge for at skaffe et virkelig effektivt Tilsyn. Og dette Tilsyn vil vanskeligt kunne skaffes bedre end ad den Vej, som gentagne Gange har været omtalt paa de store Handelsmøder baade i Jylland og i Kjøbenhavn, nemlig ved at faa offentlig ansatte, behørig uddannede Revisorer. De skulde ikke alene være offentlig ansatte, men ogsaa behørig uddannede, thi det maa man erindre, at naar Kalamiteter ved enkelte Kasser ofte have kunnet udvikle sig i længere Tid, ligger det oftest i, at Revisorerne ikke ere deres Stilling voksne. Det er ikke enhvers Sag at være en dygtig Revisor. Dertil kræves

virkelig foruden Flid og en god Vilje ogsaa en hel Del Uddannelse. Jeg tror, det kunde lønne sig og være til Fordel for Varetagelsen af de store offentlige Interesser, der ere knyttede til disse Sparekasser, om man f. Eks. amtsvis havde saadanne af det offentlige ansatte, behørig uddannede, lønede Revisorer. Det vilde maaske ogsaa yderligere give Stødet til, at de private Revisionsbureauer, der enkelte Steder ere dannede, fik yderligere Vækst og bleve benyttede af mange Selskaber, Foreninger og andre, som ønskede et mere effektivt Tilsyn end det, som nu for Tiden finder Sted. — Det er allerede berørt her i denne Sal, bl. a. af det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (J. Frederiksen), at det var ønskeligt, at man stillede større Midler til de her i Landet virkende Fjerkræforeningers Raadighed. De ere jo i Aar indgaaede til den højtærede Landbrugsminister med Anmodning derom. Jeg ser ikke paa Finansloven noget Spor deraf, men jeg haaber, at det vil komme under Finanslovens videre Forløb gennem det høje Ting. Vi have dog vistnok alle ogsaa i denne Sal det bedste Indtryk af, at der for Tiden ikke er mange Ting i Landbruget, som i den Grad ere oppe, som man i den Grad har Opmærksomheden henvendt paa, og paa hvilken man ser med saa meget Haab — ogsaa takket være de Andelsselskaber, som nu tage sig af at afsætte vore Æg saa friske som muligt til England — som netop Fjerkræavl, saa jeg er overbevist om, at det er paa sin Plads at give disse Fjerkræforeninger forøgede Bevillinger. Jeg for mit Vedkommende skulde ikke have noget imod, at Bevillingerne bleve ydede til hver af Foreningerne for sig i Stedet for som nu under et til de to samvirkende Foreninger, men jeg skal blot minde om, at disse Foreninger ere traadt i Samarbejde netop paa Opfordring af daværende Indenrigsminister Ingerslev, der stillede det som Betingelse for, at han skulde gaa til Rigsdagen om Statsbidrag, og dette Samarbejde er altsaa fremkommet paa Opfordring fra Indenrigsministeren. Jeg kan derimod paa ingen mulig Maade være enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds i, at jo mindre en Forening er, desto større Bidrag skal den have. Jeg tror nok, at det, at en Forening har evnet at vokse sig stor, at slaa til Lyd for sin Sag rundt omkring og at knytte mange til sig, er et Bevis paa, at denne Forening virker godt, uden at jeg derfor skal bebrejde nogen anden Forening, at den virker med færre,